

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Poznań, dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wieczorek

Protokolant: st. sekr. sąd. Maria Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) BANK S.A. z siedzibą w W. (poprzednia nazwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w W.)

przeciwko M. C.

o zapłatę

- 1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 121.731,63 złote (sto dwadzieścia jeden tysięcy siedemset trzydzieści jeden złotych 33/100) wraz z odsetkami w wysokości 4-ro krotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 115.038,85 złotych od dnia 14 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty i od kwoty 5.552,78 złotych od dnia 28 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;**
- 2. Kosztami postępowania obciąża pozwanego w całości i zasądza od niego na rzecz powoda kwotę 13.291 złotych.**

SSO Agnieszka Wieczorek

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 28 stycznia 2018 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powódki (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. C.:

- 1) kwoty 15 038,85 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 14 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
- 2) 5 552,78 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 28 stycznia 2016 roku;
- 3) kwoty 1 140,00 zł.

Ponadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko powód wskazał, że zawarł z pozwanym w dniu 19 czerwca 2012 roku umowę o kredyt gotówkowy, a pozwany nie wywiązał się z obowiązku jego spłaty, wobec czego umowa została mu wypowiedziana ze skutkiem na dzień 23 listopada 2015 roku. Na zobowiązanie pozwanego wobec Banku składają się:

- 1) 115 038,85 zł tytułem należności głównej;

2) 5 552,78 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od należności głównej od dnia 13 stycznia 2016 roku;

3) 1 140,00 zł tytułem opłat i prowizji na dzień 13 stycznia 2016 roku (k. 2 – 6).

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2016 roku, wydanym do sygn. akt: (...) Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym L. (...) stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i sprawę przekazał do Sądu Okręgowego w Poznaniu, jako Sądu właściwości ogólnej pozwanego (k. 7).

W odpowiedzi na wezwanie Sądu powód w piśmie z dnia 13 października 2016 roku podtrzymał swoje stanowisko w sprawie (k. 22 – 23).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 7 listopada 2016 roku, sygn. akt: I Nc 453/16 Sąd Okręgowy wP. (...) orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 71). Nakaz zapłaty pozwany odebrał w dniu 29 listopada 2016 roku (k. 77).

Pismem z dnia 27 grudnia 2016 roku powód wniósł o przywrócenie mu terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i jednocześnie przedłożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania (k. 79 – 82).

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2017 roku Sąd przywrócił pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu. Jednocześnie pozwany został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braków formalnych sprzeciwu poprzez przedstawienie zarzutów skierowanych przeciwko twierdzeniom pozwu oraz okoliczności faktycznych i dowodów na ich poparcie pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Pozwany odebrał wezwanie w dniu 30 stycznia 2017 roku (k. 84, 88).

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2017 roku Sąd dorzucił sprzeciw pozwanego z uwagi na nieuzupełnienie braków formalnych w terminie (k. 89).

W piśmie z dnia 13 lutego 2017 roku (nadanym w placówce pocztowej w tym samym dniu) stanowiącym uzupełnienie sprzeciwu od nakazu zapłaty, pozwany przyznał, że zawarł pozwanym umowę kredytową, jednak uwagi na problemy natury osobistej zawiesił spłatę zaciągniętego zobowiązania. Jednocześnie podkreślił, że umówił się z powodem na zawarcie ugody, do której jednak nie doszło (k. 93).

Pismem z dnia 13 marca 2017 roku pozwany wniósł zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 13 lutego 2017 o odrzuceniu sprzeciwu (k. 97).

W piśmie z dnia 28 lipca 2017 roku pełnomocnik powoda poinformował, że uległa zmianie nazwa powoda i obecnie jest to (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (k. 129).

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2018 roku, wydanym do sygn. akt: I Acz 1879/17 Sąd Apelacyjny w Poznaniu uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 13 lutego 2017 roku (k. 191 – 192).

W piśmie z dnia 8 marca 2018 roku powód wskazał, że w całości podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie (k. 200 – 202).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony zawarły w dniu 19 czerwca 2012 roku umowę o FM biznes kredyt nr (...), na mocy której powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 164 243,42 zł na okres do dnia 19 czerwca 2020 roku. Spłata miała nastąpić w 96 miesięcznych ratach obejmujących kapitał i odsetki od kredytu w 19 dniu każdego miesiąca spłaty poczynając od dnia 19 lipca 2012 roku. Wysokość pierwszej raty wynosiła 2 753,94 zł.

Zgodnie z § 10 Umowy w zw. z § 10 ust. 1 pkt 6 Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utarty przez kredytobiorcę zdolności

kredytowej Bank mógł wypowiedzieć Umowę z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia, a w przypadku zagrożenia w opinii Banku upadłością klienta terminu 7 – dniowego.

Niespłacenie przez kredytobiorcę kredytu lub jego raty kapitałowo – odsetkowej w umownym terminie płatności lub spłacenie ich w niepełnej wysokości powodowało, że w tym samym dniu niespłacona należność stawała się należnością dla zadłużenia przeterminowanego, tj. w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego NBP.

Dowód: umowa z dnia 19 czerwca 2012 roku nr (...) (k. 35 – 39), regulamin kredytowania działalności gospodarczej (k. 40 – 41), tabele (k. 42 – 52)

W związku z niedotrzymaniem płatności terminów rat przez pozwanego, powód pismem z dnia 5 października 2015 roku wypowiedział umowę kredytu nr (...) z dnia 19 czerwca 2012 roku i jednocześnie wezwał pozwanego do zapłaty całości zadłużenia, które na dzień 5 października 2015 roku wynosiło 117 503,41 zł. Powód poinformował również pozwanego, że w przypadku uregulowania przez niego kwoty 7 335,60 zł, wynikającej z niedotrzymania terminów płatności, w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma, nie będzie ono wywoływało żadnych skutków prawnych.

Pozwany nie odpowiedział na wezwanie, a całe zadłużenie stało się wymagalne w dniu 23 listopada 2015 roku.

Dowód: wypowiedzenie umowy kredytu (k. 53), wyciąg z rachunku bankowego pozwanego (k. 57 – 65)

Na dzień 12 października 2016 roku zadłużenie pozwanego wobec Banku wynosiło:

- 1) 115 035,85 zł tytułem należności głównej;
- 2) 5 552,78 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od 20 czerwca 2012 roku do dnia 23 listopada 2015 roku;
- 3) 1 1140,00 zł tytułem opłat i prowizji.

Dowodu: wyciąg z ksiąg banku nr (...) z dnia 12 października 2016 roku (k. 66)

W dniu 28 października 2016 roku uległa zmianie nazwa powoda na (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Dowód: odpis pełny KRS dla powoda (k. 130 – 148)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w sprawie.

Wszystkie zgromadzone dokumenty Sąd uznał za wiarygodne, albowiem nie były one kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu. Sąd zwraca przy tym uwagę, że waloru dokumentu urzędowego nie należy przypisywać wyciągowi z ksiąg rachunkowych powodowego banku. Niemniej jednak powyższy dokument Sąd uznał za wiarygodny materiał dowodowy. W szczególności został on podpisany przez osobę do tego upoważnioną i zaopatrzony pieczęcią banku. W tej sytuacji dokumentu tego nie można pozbawiać mocy dowodowej i należy poddać go ocenie. Dane w zawarte w dokumencie pozostają natomiast w zgodzie z pozostałymi dowodami, wobec czego Sąd uznał omawiany wyciąg za w pełni wiarygodny. Pozwany natomiast nie przedstawił żadnego dowodu, który podważałby prawdziwość danych zawartych w tym dokumencie.

Na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2018 roku Sąd pominął dowód z przesłuchania pozwanego z uwagi na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwo.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne, i jako takie podlegało uwzględnieniu.

Na podstawie art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Oznacza to, że na powódzie ciążył obowiązek przekazania kredytobiorcy określonej kwoty, na pozwanym zaś spoczywało zobowiązanie zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Z kolei art. 75 ust. 1 prawa bankowego precyzuje, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu bank może wypowiedzieć umowę kredytu.

W ocenie Sądu przedstawione przez stronę powodową dokumenty i wyciągi, a przede wszystkim umowa kredytowa i wyciąg z ksiąg bankowych w sposób jednoznaczny wskazują, że żądane przez niego roszczenie zostało uzasadnione zarówno co do zasady, jak i co do wysokości.

Analizując skuteczność wypowiedzenia kredytowej umowy należy przypomnieć treść art. 75 ustawy prawo bankowe, który stanowi, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. Termin wypowiedzenia, o ile strony nie określą w umowie dłuższego terminu, wynosi 30 dni, a w razie zagrożenia upadłością kredytobiorcy - 7 dni. Z treści § 10 umowy w zw. z § 10 ust. 1 pkt 6 Regulaminu kredytowania działalności gospodarczej wynika, iż terminy wypowiedzenia umowy były zbieżne z terminami ustawowymi, nie zostały wydłużone. Wypowiedzenie umowy kredytu w niniejszej sprawie, nastąpiło pismem z dnia 5 października 2015 roku z uwagi na niedotrzymanie przez pozwanego warunków umowy, a całe zadłużenie stało się wymagalne w dniu 23 listopada 2015 roku. Powód co prawda nie przedłożył do akt sprawy potwierdzenia odbioru przez pozwanego wypowiedzenia umowy, pozwany jednak w toku postępowania w ogóle nie kwestionował tej okoliczności i Sąd uznał ją za przyznaną.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy, ani też braku spłat rat kredytu. Wobec powyższego Sąd nie miał wątpliwości, że ziszczyły się przesłanki do wypowiedzenia umowy.

Powód wskazał także co dokładnie składa się na dochodzoną kwotę. Oprócz kwoty kapitału w wysokości 115 038,85 zł pozwany zobowiązał się także do zapłaty odsetek umownych w wysokości 5 552,78 zł naliczonych od dnia 20 czerwca 2012 roku do dnia 23 listopada 2015 roku oraz kwoty z tytułu opłat i prowizji w wysokości 1 140,00 zł. Naliczenie wszystkich powyższych kwot znajduje oparcie w postanowieniach zawartej umowy, a dokonane przez powoda obliczenia są w pełni prawidłowe. Pozwany natomiast nie zgłosił w tym względzie żadnych zarzutów, a tym bardziej nie udowodnił ich, w szczególności nie podnosił, że spłacił kwotę kapitału w większym zakresie lub, że odsetki zostały naliczone od niewłaściwej kwoty lub za błędny okres.

Sąd miał również na uwadze, że zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 15 marca 2011 roku, sygn. akt: P 7/09 art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, w zakresie, w jakim nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych banku w odniesieniu do praw i obowiązków wynikających z czynności bankowych w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, jednak pozwany w żaden sposób nie zakwestionował wiarygodności dokumentów, w tym wyciągu z ksiąg bankowych, prawidłowości wyciężeń, czy braku wymagalności.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że powód w wystarczający sposób wykazał, co składa się na należność główną, która wartość związana jest z odsetkami umownymi, a która kwota należy się z tytułu opłat i prowizji.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie 1 wyroku uwzględnił roszczenie powoda i zasądził od niego dochodzoną pozwem kwotę.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 481 k.c. i zasądzono je zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i z uwagi na fakt, iż pozwany przegrał proces, został nimi obciążony w całości. Sąd zasądził na rzecz powoda kwotę 13 291,00 zł, na którą złożyły się: kwota 7 200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (§ 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U. z 2015 r. poz. 1804), kwota 6 074,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

SSO Agnieszka Wieczorek